

آراء علامه طباطبایی در بحث شناخت اعجاز قرآن

رضا سعادت نیا، سکینه میرزایی^۲

۱- استادیار دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، dr.saadatnia@yahoo.com

۲- دانشجوی ارشد دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، sakinehmirzaie@gmail.com

چکیده

یکی از ویژگی‌های بارز و ذاتی قرآن، اعجاز آن است. امری خارق العاده که خداوند متعال آن را تنها به افراد برگزیده‌ی خود جهت هدایت بشر در تمام قرون عطا کرده است. بحث پیرامون اعجاز از قدیم الایام مورد نظر دانشمندان بوده و تاکنون ادامه داشته و دارد. پرداختن به این مسئله از جهتی ضرورت دارد که طبق بیانات علامه طباطبایی معجزه بودن قرآن هم سند قرآن (سند بی‌واسطه) و هم سند نبوت پیامبر خاتم (ص) (سند با واسطه) است و خود به خود باروش عقلی باید ثابت شود و تعبد و تقلید در آن راه ندارد. قرآن از طرفی اصل قانون علیت را تأیید کرده و از طرفی وقوع امور خارق العاده را می‌پذیرد. به بیان علامه، امور خارق العاده خود در دایره علتها (البته علل غیر عادی) قرار می‌گیرند و نه تنها با اصل علیت منافات ندارند بلکه برعلل عادی غلبه دارند. ایشان تحدی عام قرآن را دلیل بر اعجاز همه جانبه می‌دانند. در این مقاله سعی بر این است که بحث شناخت اعجاز قرآن را در زوایای مهم از جمله تعریف، ضرورت شناخت اعجاز قرآن، هم خوانی معجزه با قانون علیت، دلیل و هدف اعجاز قرآن را بصورت تفصیلی و در آخر بررسی ابعاد اعجاز به صورت اجمالی را با روش گزارش توصیفی از دیدگاه مفسر معاصر، علامه طباطبایی تبیین کند.